

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 21/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s. r. o., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. Petra Peružeka, Podzámska 41/A, Hlohovec, proti postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 53/2022 a Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tpo 45/2022 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecných súdov pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Navrhuje, aby ústavný súd v dôsledku nekonania všeobecných súdov prepustil sťažovateľa bezodkladne z väzby. Napokon požaduje finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Sťažovateľ podaním zo 6. septembra 2022, doručeným 12. septembra 2022 na Krajskú prokuratúru v Trnave, podal žiadosť o prepustenie z väzby. Žiadosť odôvodnil tým, že trestné konanie proti nemu vedené pre drogovú trestnú činnosť bolo nezákonné, nezákonne boli vykonané domové prehliadky a ďalšie procesné úkony. Prokurátor krajskej prokuratúry 26. októbra 2022 nevyhovел jeho žiadosti o prepustenie z väzby a predložil ju Okresnému súdu Trnava.

4. Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 53/2022 nariadil termín výsluchu sťažovateľa na 28. október 2022 a v tento deň rozhodol tak, že žiadosť zamietol. Rozhodnutie bolo písomne datované 27. októbra 2022. Následne sťažovateľ podal proti

tomto uzneseníu sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Trnave rozhodol v konaní sp. zn. 5 Tpo 45/2022 10. novembra 2022 tak, že ju zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľove dôvody v ústavnej sťažnosti spočívajú v podstatnom v tom, že najmä namieta postup krajskej prokuratúry, ktorý podľa jeho názoru nespĺňal požiadavku na neodkladnosť a urýchlenosť rozhodovania o prepustení z väzby na slobodu zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, na základe toho od podania žiadosti na prepustenie z väzby na slobodu (12. septembra 2022) až do rozhodovania o jeho žiadosti Krajským súdom v Trnave 10. novembra 2022 konanie celkovo trvalo až 59 dní. Vzhľadom na uvedené žiada, aby ústavný súd vyslovil, že okresný súd a krajský súd svojím rozhodovaním o žiadosti sťažovateľa o prepustení z väzby na slobodu porušili jeho základné právo na osobnú slobodu, a to vo vzťahu k judikatúre, ktorej sa sťažovateľ dovoľáva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd považuje námietku vo vzťahu k postupu okresného súdu a krajského súdu za zjavne neopodstatnenú. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

7. Z pohľadu ústavného súdu je rozhodujúce, že tvrdené zdĺhavé rozhodovanie všeobecných súdov nemá svoje reálne opodstatnenie. Námietka sťažovateľa v bode 5 smeruje predovšetkým proti zdĺhavému postupu krajskej prokuratúry, ktorú však v petite ústavnej sťažnosti neoznačil za porušovateľa svojich práv. Na prvý pohľad je tiež zrejmé, že všeobecné súdy rozhodli o sťažovateľovej žiadosti primerane a včas v súlade judikatúrou ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Okresnému súdu bola žiadosť o prepustenie z väzby so stanoviskom krajskej prokuratúry doručená 26. októbra 2022. Okresný súd o nej promptne rozhodol 28. októbra 2022 (na rozhodnutí je uvedený nesprávny dátum jeho vyhotovenia 27. október 2022). Súčasne z rozhodnutia krajského súdu okrem iných vyplýva, že proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podal sťažnosť sťažovateľ 28. októbra 2022 už pri jeho vyhlásení, ktorú dodatočne odôvodnil podaním doručeným krajskému súdu 2. novembra 2022. Následne krajský súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa 10. novembra 2022. V podstatnom k veci na s. 9 uviedol: *«Sťažnostný súd na druhej strane súhlasí s obvineným v tom smere, že doba, počas ktorej sa rozhodovalo o väzbe obvineného, je neprimeraná potrebe rýchleho rozhodovania vo väzobných veciach. Rovnako je pravdou, že k neprimerane dlhej dobe rozhodovania obvinený svojím správaním neprispel. K prieťahom došlo najmä v súvislosti s postupom prokuratúry, ktorá nepredložila súdu žiadosť obvineného*

o prepustenie na slobodu, resp. túto predložila až o 44 dní, čo je pri rozhodovaní o takejto žiadosti neprijateľné. Následne prvostupňový súd vykonal výsluch obvineného a o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu rozhodoval v čo najkratšom možnom čase. Toto porušenie povinnosti zo strany OČTK však nemohol sťažnostný súd napraviť postupom, ktorého sa domáha vo svojej sťažnosti obvinený, teda jeho prepustením na slobodu, tzv. kontumačným prepustením. Žiadna zákonná norma, ani ustálená judikatúra nespája prietahy v konaní o väzbe s automatickým prepustením obvineného na slobodu. Výnimkou sú prípady, keď priamo zo zákona vyplýva lehota, v ktorej má byť o väzbe rozhodnuté (viď rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 80/2015, I. ÚS 288/2017, II. ÚS 86/2019). Preto nemožno vyhovieť tejto sťažnostnej námietke tak, že by súd obvineného prepustil z väzby na slobodu. Na tomto mieste navyše musí sťažnostný súd upozorniť, že v prípade, že súd nevyhodnotí určitú skutočnosť priaznivo a v prospech obvineného, neznamená to, že sa ňou nezaoberal (nevyhodnotil ju). Ide o námietku obvineného k tomu, že sudca pre prípravné konanie nevyhodnotil prietah prokurátora pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby. Táto je nedôvodná, pretože prvostupňový súd sa s touto skutočnosťou a jej následkami vysporiadal na stranách 1, 2, 4, 5 a najmä 11 a 12 napadnutého rozhodnutia. K ostatnej sťažnostnej námietke o príprave rozhodnutia „už deň predtým“, čím mal obvinený zrejme na mysli prípravu výslednej podoby rozhodnutia pred rozhodovaním o podanej žiadosti a o tom, že súd nečakal na odôvodnenie žiadosti, je potrebné len stručne dodať, že nie je zřejmé, k akému pochybeniu, porušeniu malo podľa obhajoby prísť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zřejmé, že sa prvostupňový súd zaoberal jednak obsahom podanej písomnej žiadosti o prepustenie na slobodu, a jednak vyjadreniami obvineného aj jeho obhajcu prednesenými pred rozhodnutím o podanej žiadosti.»

9. Vychádzajúc z už uvedených skutočností pre posúdenie predmetu ústavnej sťažnosti, bolo rozhodujúce znenie petitu, kde krajská prokuratúra ako porušovateľ označených základných práv uvedená nie je, hoci na dĺžke konania sa podieľala v prevažnej miere. Na tomto mieste ústavný súd poznamenáva, že k predĺženiu času predloženia žiadosti o prepustenie z väzby sťažovateľa krajskou prokuratúrou na okresný súd nepochybne došlo tým, že z dôvodu požiadavky sťažovateľa spis bol predložený 22. septembra 2022 na generálnu prokuratúru na rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku. V okolnostiach prípadu teda postupom okresného súdu a krajského súdu pri rozhodovaní od predloženia veci 26. októbra 2022 až do rozhodnutia sťažnostného súdu 10. novembra 2022 (v dĺžke 15 dní) nemohlo zjavne dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa. Uvedené skutočnosti tak neindikujú, že by všeobecné súdy nekonali urýchlene a bezodkladne. Ich postup bol promptný a primeraný okolnostiam veci a parametrom referenčnej úpravy ústavy a dohovoru označenej sťažovateľom a použitej na prieskum ústavného súdu.

10. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu